

gerlach en koop
Choses tuées

Je denkt te weten waar je bent, maar je bent ergens anders. Je denkt te weten hoe laat het is (op de minuut), maar het is veel later. Maak je niet teveel zorgen—nog niet—maar ook niet te weinig. Je staat aan de grond genageld, maar bent nog niet totaal gevloerd.

Je moet het begin zien te vinden van die doordringing die je als een geur heeft ingepakt, en die je niet meer kunt ontruiken.

Ga terug.

Laat het verkeerde idee niet los—dat kan niet eens—maar zoek, met het laatste restje argeloze aandacht dat je nog bezit, dat nog niet platgeslagen is, naar het exacte tijdstip waarop de nieuwe plaats *naar binnen stroomde* alsook het moment *dat daar onmiddellijk aan voorafging*.

Vind het en je bent gered.

Anders niet.

(toegeëigende tekst,
herschreven met een ander
einde)

You think you know where you are, but you're someplace else. You think you know what time it is (on the dot), but it's much later. Don't worry too much— not yet—but not too little either. You're not upended yet, not completely floored.

You will have to find the beginning of this penetration that has enveloped you like a smell that you can't unsmell.

Step back.

Don't dispose of the wrong idea—you can't anyway—but try with the last bit of guileless attentiveness you still possess, that has not yet been flattened, to recall the point in time when the new place *surged in*, as well as the moment *immediately preceding it*.

You're saved if you find it, and snared if you don't.

(appropriated text, rewritten
with a different ending)

Werk. Karakteristiek aan het werk van gerlach en koop is de afwezigheid van werk, wat betekent dat ze ook geen atelier hebben (alleen een opslag, geloof ik), en dus eigenlijk altijd werken, of liever nooit niet. Het is niet dat ik plezier heb in voor de hand liggende woordspelingen, ik wil graag een punt maken, want het is een punt. En meer dan dat. Om *The Third Policeman* van de Ierse schrijver Flann O'Brien's te citeren: 'What you think is the point is not the point at all but only the beginning of the sharpness.'

Tijdens de voorbereidingen van deze tentoonstelling die heel ergens anders was begonnen (een monumentale publieke bank naast de Vleeshal in Middelburg, omringd door zwerfvuil) sprak ik hen in uiteenlopende plaatsen en op uiteenlopende plekken. Het was niet vreemd dat dezelfde onderwerpen steeds terugkeerden. Zoals dat 'nee' een beter woord zou zijn dan 'ja', moeilijker, maar beter. 'Ja' is instinctief, en het denken, het abstracte denken begint met 'nee'. Wel onverwacht was de tussenkomst van de werkelijkheid. Zoals die keer dat we uitvoerig spraken over zakkenrollen en hoe het sturen, het controleren van aandacht het belangrijkste talent van de zakkenroller is ... en mij op het eind van de dag op een wonderlijke manier de maat werd genomen door een onbekende man die nota bene vanaf de overkant van de straat op ons toe kwam lopen, en letterlijk zijn schouder tegen de mijne zette, zodat we oog in oog stonden. Door die afleidingsmanoeuvre kon hij mijn portemonnee rollen, wat hij niet deed, maar had kunnen doen. En dat liet hij nadrukkelijk blijken. 'I can teach you, but I have to charge'. Alle drie waren we verrast, maar bij nader inzien gerlach en koop een stuk minder.

Het was in het scheepsruim van de Appel op de bovenste verdieping waar ik aan de lunchtafel half een gesprek opving tussen gerlach en koop en Kristien Daem, die hun werk in een groepstentoonstelling was komen fotograferen. Ze spraken over productfotografie en het documenteren van kunst en over het gebruik van polarisatiefilters waarmee je schitteringen kunt wegnemen. Je moet wel

Work. Characteristic of the work of gerlach en koop is the absence of work, which means that they don't have a studio (just a storage, I believe), and therefore work all the time, or rather: never don't. It's not that I take pleasure from obvious wordplay, but I like to make a point, because it is a point. And more. To quote *The Third Policeman* by Irish writer Flann O'Brien: 'What you think is the point is not the point at all but only the beginning of the sharpness.'

During the preparations for this exhibition that started somewhere else (a monumental public bench next to the Vleeshal in Middelburg, surrounded by litter) I spoke to them in divergent cities and in divergent places. Not surprisingly the same subjects returned. Like the fact that 'no' is supposedly a better word than 'yes', more difficult but better. 'Yes' is instinctive, but thinking, abstract thinking starts with 'no'. Much more unexpected was the interference of real life. Like the time we spoke extensively about pick-pocketing and how guiding, controlling attention is the most important talent of a pick-pocket ... and I was measured up, at the end of the day, in a very odd way by a man we didn't know who came walking towards us from the other side of the street, and literally held his shoulder against mine, bringing us eye to eye. With this diversionary tactic he was able to pick my pocket, which he didn't do but could have, a specific point he went out of his way to make. 'I can teach you, but I have to charge'. We three were all surprised, but on second thought maybe gerlach en koop less so.

It was in the ship's hold, the top floor of de Appel, where I partially overheard a conversation at the lunch table between gerlach en koop and Kristien Daem, who was there to photograph their work in a group show. They spoke about product photography and documenting artworks and the use of polarisation filters to eliminate sheen. 'You have to be careful though with these filters because before you know it you pull the life out of things.' I noticed how gerlach en koop moved forward in their seats. Sometimes you can observe sudden alertness very distinctly, and

altijd voorzichtig zijn met die filters want voor je het weet trekt het leven uit de dingen.' Ik zag hoe gerlach en koop gingen verzitten. Soms kun je acute alertheid heel goed zien, en hoeft je het bijbehorende hogere stemgeluid niet eens te horen.

Later sprak ik gerlach en koop opnieuw, we hadden afgesproken in een restaurant in Brussel. 'Stel je voor', zei een van hen, 'dat je in de tentoonstelling enkel door middel van lampen en filters een plek maakt waar alle objecten hun glans volledig verliezen. Een dode plek.' Ik herinnerde me het eerdere gesprek met de fotograaf. 'Haar informatie gaf ons het laatste zetje.' Ze haalden een paar kleine, vierkante velletjes blauwgrijze film tevoorschijn en een polariserende zonnebril. Een polarisatiefilter bestaat uit twee losse filters die je op het objectief van de camera op elkaar legt en dan tegen elkaar in draait om een maximale ontglanzing te bewerkstelligen. 'Wij dachten', gingen ze verder,

dat zo'n dode plek alleen in de camera zou bestaan, alleen zichtbaar als je precies dáár je oog houdt. Maar het kan dus veel ruimer. Kristien vertelde dat je die filters natuurlijk ook op twee—vier, zes—tegenover elkaar liggende lampen kunt monteren. Zo verdubbel je het effect en maak je werkelijk een plek in de ruimte waar je het leven uit de dingen kunt zien wegvloeien. Het filter op de camera zou dan in de tentoonstellingsruimte een manshoog polaroid-scherm moeten worden. Misschien zelfs van vloer tot plafond.

Met de zaklampfunctie en de kleine filters maakten we lampen van onze mobiele telefoons en improviseerden we op de restauranttafel een kleine proefopstelling. Ik zette de Polaroidzonnebril op en viste een aardbei van de panna cotta om 'm in de dode ruimte te houden. Het werkte. Het effect was wonderlijk vreemd. Het was alsof ik de vorm uit de materie zag wegtrekken. Wat overbleef was een soort roodgekleurde grenzeloze vlek, nauwelijks nog herkenbaar, nauwelijks tastbaar, iets dat je eerder zou omschrijven als aardbeigheid. Maar goed

you don't even have to hear the corresponding higher pitched voice.

Later on I spoke to gerlach en koop again, when we met in a restaurant in Brussels. 'Imagine', one of them said, 'with just the use of lamps and filters you create within an exhibition a spot where all objects lose their lustre. A dead spot.' I remembered the conversation with the photographer. 'Her information convinced us to go ahead.' They took out a couple of small, squarish sheets of blue/grey film and polarising glasses. A polarisation filter consists of two separate sheets on the lens of a camera that can be rotated against one another to establish maximum delustring. 'We thought', they continued,

that such a dead spot can only exist in the camera and is only visible when you keep your eye at a precise position. But this position is not crucial at all, it can be much wider. Kristien said it is possible to mount these filters on two—four, six—lamps in opposition. This way you double the effect and create a real spot in the space from where you can observe life leaving all things. The filter on the camera could be upscaled into a man-size polarising screen in the exhibition room. Maybe from floor to ceiling.

With the flashlight-option in our mobile phones and the filters attached we improvised lamps and set-up a small test area at the restaurant table. I put on the Polaroid glasses and picked a strawberry from the panna cotta to hold it in the dead spot. It worked. The effect was peculiarly strange. It was as if I actually saw matter losing shape. What stayed was a reddish dot, boundless and hardly recognisable, hardly tangible, something you could only describe as a strawberrylikeness. Luckily I had it between my fingers already, otherwise I would not have known how to handle it.

Searching for a dead spot like this in *Choses tuées* would be in vain, but I described this in such detail, particularly this, because even absent works can be present in an exhibition.

dat ik het al tussen mijn vingers vast had, anders zou ik niet geweten hebben hoe ik het had moeten aanpakken.

U zult in *Choses tuées* tevergeefs naar zo'n glansloze ruimte zoeken, maar ik heb dit nu toch zo uitgebreid beschreven, juist dit, omdat ook afwezige werken in een tentoonstelling aanwezig kunnen zijn.

Als ik terugdenk aan de toegangsdeuren die een week voor de opening uit hun kozijn werden gelicht en die nu tentoongesteld zijn, en het nieuwe, tijdelijke kozijn waardoor alles (Alles!) en iedereen naar binnen gekomen is, inclusief uzelf, beste bezoeker, en ook weer naar buiten zal gaan, dan weet ik: de tentoonstelling zal niet hebben plaatsgevonden.

Lorenzo Benedetti

When I think back at the entrance doors that have been lifted from their frames a week ago and are now exhibited, and the new temporary frame through which everything (Everything!) and everybody has entered, including you, dear visitor, and will also leave again, I understand: the exhibition will not have taken place.

Lorenzo Benedetti

Werken

- 1 *Denial*, 2015,
toegangsdeuren, verwij-
derd vlak voor de opbouw
van de tentoonstelling
en meteen na de afbouw
teruggeplaatst
- 2 *Portrait of a Man*,
2012, horloge, potlood
Portrait of Another Man,
2012, horloge, potlood
Portrait of a Third Man,
2012, horloge, potlood
Portrait of a Fourth Man,
2015, horloge, potlood
Portrait of a Fifth Man,
2015, horloge, potlood
Portrait of a Sixth Man,
2015, horloge, potlood
Portrait of a Seventh Man,
2015, horloge, potlood
Portrait of an Eighth Man,
2015, horloge, potlood
Portrait of an Old Man,
2015, horloge, potlood
Portrait of a Tenth Man,
2015, horloge, potlood
Portrait of an Eleventh Man,
2015, horloge, potlood
Portrait of a Twelfth Man,
2015, horloge, potlood
- / *Untitled*, 2015,
963 × 512 × 493 cm,
hout, gipsplaat, muurverf
- 4 *A Surface*, 2015,
zoutkist, water
- 5 *Gombrowicz' Ass*, 2015,
set van zes kussens
gekopieerd naar enkele
zwart-wit foto's, genomen
in het laatste woonhuis
van de Poolse schrijver,
in Vence, Frankrijk
- 6 *Gebalgde stofzuiger*,
2015, stofzuiger, houtwol
- 7 *Negatives*, 2015,
gevonden tijdschriften
waaruit door vorige
eigenaren tenminste een
afbeelding is geknipt
- 8 *Sleep*, 2015,
anti-slaapbeugel ontvreemd
van een bank op een
Brussels plein
- 9 *To become an angle*,
2015, duikfles, begraven
om anders te worden
(en weer opgegraven)
- 10 *Pillow Objects*, 2015,
een reep chocolade
bovenop een koelkast
en een koelkast bovenop
een reep chocolade

Works

- 1 *Denial*, 2015,
entrance doors, removed
just before mounting
the exhibition and replaced
right after deinstalling
- 2 *Portrait of a Man*,
2012, watch, pencil
Portrait of Another Man,
2012, watch, pencil
Portrait of a Third Man,
2012, watch, pencil
Portrait of a Fourth Man,
2015, watch, pencil
Portrait of a Fifth Man,
2015, watch, pencil
Portrait of a Sixth Man,
2015, watch, pencil
Portrait of a Seventh Man,
2015, watch, pencil
Portrait of an Eighth Man,
2015, watch, pencil
Portrait of an Old Man,
2015, watch, pencil
Portrait of a Tenth Man,
2015, watch, pencil
Portrait of an Eleventh Man,
2015, watch, pencil
Portrait of a Twelfth Man,
2015, watch, pencil
- / *Untitled*, 2015,
963 × 512 × 493 cm,
wood, plasterboard,
wall paint
- 4 *A Surface*, 2015,
salt box, water
- 5 *Gombrowicz' Ass*, 2015,
set of six pillows copied
from a few black and
white photographs, taken
at the Polish writer's
last residence, in Vence,
France
- 6 *Gebalgde stofzuiger*,
2015, vacuum cleaner,
taxidermic wood wool
- 7 *Negatives*, 2015,
found magazines from
which previous owners
cut at least one image
- 8 *Sleep*, 2015,
anti-sleep bar purloined
from a Brussels public
bench
- 9 *To become an angle*,
2015, diving cylinder,
buried in order to change
(and dug up again)
- 10 *Pillow Objects*, 2015,
a bar of chocolate on
top of a refrigerator and
a refrigerator on top
of a bar of chocolate

11 <i>tapijten</i> , 2013, twee platen multiplex	11 <i>tapijten</i> , 2013, two sheets of plywood
12 <i>Execution</i> , 2014, pak van 400 vellen A4 gedrukt in offset, rechtstreeks van de drukker en ongeopend, met alleen een voorbeeldvel zichtbaar, blootgelegd boorgat	12 <i>Execution</i> , 2014, pack of 400 sheets A4 paper printed in offset, straight from the printers and unopened showing only a sample print, uncovered drill hole
13 <i>Verminderde ruimte</i> , 2015, broek, garen	13 <i>Lessened space</i> , 2015, pair of trousers, thread
14 <i>Per via di levare</i> , 2015, stang van een nieuwe en ongebruikte fiets waarvan het overgebleven deel is opgeslagen in de berging van de Appel	14 <i>Per via di levare</i> , 2015, crossbar from a new and unused bike the rest of which is stored in the depository of de Appel
* <i>Untitled (Black)</i> , 2015, offset, A4 briefpapier, te gebruiken voor het drukwerk rond de tentoonstelling	* <i>Untitled (Black)</i> , 2015, A4 stationery, to be used for the printed material surrounding the exhibition.
† <i>Untitled</i> , 2015, 20 × 12 × 0 cm, de rechterbroekzak van Lorenzo Benedetti, directeur van de Appel is dichtgenaaid, verschillende locaties	† <i>Untitled</i> , 2015, 20 × 12 × 0 cm, the righthand pocket from the pants of Lorenzo Benedetti, director of de Appel has been sewn shut, various locations
‡ Een kleine verzameling van ongeveer 40 boeken samengesteld door gerlach en koop uit het archief en de bibliotheek van de Appel en uit hun eigen boekenkast, in samenwerking met Nell Donkers. Om de dag is er een nieuwe combinatie van 2, 3, 4 boeken uit deze selectie in te zien en te lezen in zaal B op de begane grond.	‡ A small collection of around 40 books curated by gerlach en koop from the shelves of de Appel library and archive and from their own bookshelves, together with Nell Donkers. Every other day there is a new combination of 2, 3, 4 books from this choice available for reading in room B on the ground floor.
§ Voor LocusSolus, een vitrine op de tweede verdieping, kozen gerlach en koop een memorial piece gemaakt voor de Appel in 1993 door kunstenaar Barbara Bloom, op uitnodiging van toenmalig directeur Saskia Bos.	§ For LocusSolus, a display case on the second floor, gerlach en koop chose a memorial piece made for de Appel in 1993 by artist Barbara Bloom invited by then director Saskia Bos.

Bel-etage
Ground floor

Zaal B
Room B

Zaal C
Room C

5 ‡

6

4

Zaal A
Room A

2

1

↑ 1

Eerste verdieping
First floor

Zaal E
Room E

13 14

7

← §

12

Zaal D
Room D

8

11

10

9

Events / Events

Opening tentoonstelling /
Exhibition opening
Vrijdag 11 september, 18 – 21 u /
Friday 11 September, 6 – 9 p.m.

Reguliere rondleiding /
Regular guided tour
Zondag 13 september 15 – 16 u /
Sunday 13 September, 3 – 4 p.m.

Leesperformance
Nickel van Duijvenboden /
Reading performance
Nickel van Duijvenboden
Zondag 11 oktober, 11 – 13 u /
Sunday 11 October, 11 a.m. –
1 p.m.

Boekpresentatie *Choses
tuées* van gerlach en
koop, met een lezing van
Raimundas Malašauskas /
Book presentation
Choses tuées by gerlach
en koop, with a reading
by Raimundas Malašauskas
Zaterdag 31 oktober, 15 – 17 u /
Saturday 31 October, 3 – 5 p.m.

Voor meer informatie en
reserveringen www.deappel.nl /
For more information and
reservations www.deappel.nl

Colofon / Colophon

Curator / Curator
Lorenzo Benedetti

Organisatie / Organization
Team de Appel arts centre

Opbouw / Construction
Sjoerd Tim en / and team

Ontwerp / Design
Louis Lüthi

Tekst / Text
Lorenzo Benedetti

Druk / Printing
Drukkerij Raddraaier en /
and Repro's, Amsterdam

Dank aan / Thanks to
Mondriaan Fonds, Laura
van Grinsven, Sarena Huizinga,
Hedvig Mikkelsen, Arianne
Olthaar, Daragh Reeves,
Ton Schuttelaar en / and team,
Roger Willems

ART-ViSiT
Tijdens de tentoonstelling
Choses tuées biedt de ART-
ViSiT het educatieve programma
voor voortgezet onderwijs,
speciale workshops en rond-
leidingen aan. Meer informatie
www.deappel.nl/artvisit/
During the exhibition *Choses
tuées* ART-ViSiT, the educational
programme for elementary
and high school students,
offers a special programme
of guided tours and workshops.
More information [www.deappel.
nl/artvisit](http://www.deappel.nl/artvisit)

De Appel arts centre
Prins Hendrikkade 142
1011 AT Amsterdam
www.deappel.nl

Twitter: [de_appel](https://twitter.com/de_appel)
Facebook: [facebook.com/
deappelartscentre](https://facebook.com/deappelartscentre)
Instagram: [de_appel](https://www.instagram.com/de_appel)

